

високъ съ мека руса коса и голѣмки кестеняви очи,
надъ които се вдига широко чело.

Въ погледа му личи спокойствие и увѣренность.
Съ Еремия влиза Павелъ — младъ морякъ.

Еремия.

(Погледва Бистра и кани Павля) Поседни, Павле.

Павелъ.

Не ще сѣдамъ. Чакатъ ме. Ами дай плана че
да вървя.

Еремия.

(Дира изъ книжката).

Бистра.

Напрѣдва ли, работата Павле!

Павелъ.

Много добрѣ отива, само че шайката малко —

Бистра.

Пакъ! —

Павелъ.

А бе то нѣма да ги оставимъ, но —

Бистра.

Тия нещастници.

Павелъ.

Да, нещастници, които трѣбва да се прѣзиратъ.

Бистра.

Тѣ сѫ само орждие.

Павелъ.

Разбира се, не по-малко прѣзрѣние заслужватъ